رسالة القحتاوية ردا علي الذين كفروا المسلمين

DERLEYEN
Kahtalı Kara Molla

رسالة القحطاوية

بسم الله الرحمن الرحيم

RİSALENİN TELİFİ NAMINA GÖZETİLEN MENHEC

Muaz bin Cebel رضي الله عنه bir hüküm için evvela Kur'an'a bakar hükmünü bulamazsa sünnete; gayrı kendi ictihadına başvururdu. Bu menheci Allah Rasulu pek bir beğenmiş ve Allah'a Muaz'ı bu menhece muvaffak kıldığı için hamdetmiştir. İstiğase ve rabıta konusunda sürekli ayet taleb eden selefileri hadisleri inkar eden mealcilerden farklı görmüyorum. Zira ehli sünnete nisbet olunmak hüküm istinbatı hususunda Muaz رضي الله عنهnun menhecine ittiba etmektir. Bu risalede sizlere ayetler nakletmeyeceğiz. Özellikle istiğase ve rabıtaya sarih olarak delalet eden sahih, hasen, zayıf hadis-haber-eserleri size sunacağız. Ehli sünnetim diyenlere bu kadar rivayet kafi gelecektir inşaallah.

İSTİĞASE/İSTİMDAD (MEDET EY ŞEYHİM)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Allah'ın sağladığı kolaylıktan başka bir kolaylık yoktur. Eğer Allah ayakkabı bağını bile isti'mal etmeni sana kolay sağlamazsa sen o ayakkabıya bağ geçiremezsin. Her türlü işimizde ve her anımızda başarımız Allah'a aittir. Meselenin farziyet boyutunu iyi anlamak için rivayet edilen şu kıssayı aktarmakta bir beis görmüyorum.

Bir defasında elbisesindeki çok ufak kiri temizlemeye çalışırken İmam-ı Azam Ebu Hanife Hazretleri'ni görenler sorarlar:
"-Ya İmam! Verdiğin fetvaya göre şu ufacık leke namaza mâni bir kir değil; ne diye bu kadar zahmet çekip onu gidermeye çalışıyorsunuz?"

رسالة القحطاوية

İmam-ı Azam Hazretleri buyurur:
“-O fetvâdır, bu ise takvâ!..”[1]

Bu iki konu da fetva ve ruhsat bağlamındadır. Farz olduğunu iddia etmiyoruz ama tekfir edenleri de kınıyoruz. Herşeyi Allahtan istemek ve bir mürşidi hayal hazinesinde canlandırıp onunla hemhal olmak müminin takvasındandır gayrı kulum kula muhtac olması sünnetullah kanunlarındandır. Yanlızca Allah'tan yardım istemek, Ayakkabı bağını dahi Rasulullah'ın صلي الله عليه و سلم tavsiyesine binaen yine Allah'tan istemek mütevekkil müminlerin hasletidir. Zira böyle bir mümin bilir ki, bütün dünya bir araya gelse kendisine ancak Allah'ın yazdığı zararı veyahut menfaati dokundurabilirler ve sağlayabilirler.

BİR VELİDEN MEDET İSTEMENİN CEVAZI (ŞEYHÜLİSLAM EBU'S-SUUD EFENDİ (رحمه الله)

Mes'ele: Zeyd, yerinden kalktıkta, ya bir belaya giriftar oldukta, evliya ismin çağırsa şer'an ne lazım olur?

El-cevap: Nesne lazım gelmez.[2]

HER DUA İBADET MİDİR?

Rasulullah صلي الله عليه و سلم buyuruyor ki dua ibadetin ta kendisidir. Bu suretler tekfirci vehhabiler, bu hadisle Allah'tan başkasına yapılan dua şirktir deyu Müslümanları tekfir ederler. Bu davranışları akıllarının kıtlığı ve ilimlerinin azlığından ötürüdür. Zira dua yanlız Allah'a yapılınca

[1] Osman Nuri Topbaş, Altınoluk Dergisi, Mayıs-2012
[2] Şeyhülislam Ebussuud Efendi Fetvaları / Ertuğrul Düzdar / Sahife: 228

ibadet olur. Duanın; çağırmak-davet etmek gibi anlamları vardır. Sözlük manası açısından Allah'tan gayrısına çağırmak maksadıyla yapılan dua haddi zatında şirk sayılmaz; şirk sayılsaydı;

لَا تَجْعَلُوا دُعَٓاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَٓاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًاۜ

Peygamberin duâsını aranızda birbirinize ettiğiniz duâ gibi farz etmeyin. (Nur/63 Elmalılı Hamdi Yazır Orijinal Meali)

Bu ayete göre Peygambere dua etmek yani Peygamberi çağırmak veyahut da'vet etmenin şirk olması icab etmesi lazımdır. Lakin Allah şirk olmasından söz etmemiş bilakis birbirinizi çağırdığınız (dua ettiğiniz) gibi Peygamberi çağırmayın buyurmuş ve bu tarz duanın şirk olduğunu söylememiştir.

Ve şu vesikayı da nakletmemiz şu açıdan faydalı olacaktır ki; Rasulullah'ın vefatından sonra kendisini çağırmak(dua) için de bir beis söz konusu değildir!

إني أجعل فيكم الملك وأزواجكم بْناتي. فأبوا عليه ونادوا: يا محمداه، فَقَالَ الملك: مَا يقولون؟ قالوا: يدعون نبيهم

(Birtakım mübarezeler neticesinde esir düşen bir grup Müslüman Rum Melikinin yanına çıkarılıyor ve Rum Padişahı diyor ki;)

-Size mülkümden pay veririm ve kızlarımı size nikahlarım, tek bir şartım var o da Hristiyan olmanız!

Rum Padişahı bu sözü söylediğinde esir Müslümanlar Ya Muhammed Yetiş! Diye bağırmaya başladılar!

Roma Meliki ne dediklerini sorunca yanındakiler cevaben;

-Peygamberlerini çağırıyorlar(dua)![3]

Bu vesikadan anlaşılıyor ki Allah'tan gayrısına dua etmek şirk değil. Yeter ki Allah'ın sıfatlarının kemal tecellisi kula verilmesin! Bu meseleyi tam olarak kavramak için bu verdiğimiz ayet ve haberlerin Arapça metnini iyice mütalaa edin!

EY TEKFİRCİ !

Eğer şöyle bir itiraz gelir ve denirse; ''Siz 'Meded Şeyhim' diyince Allah'ın Semi', Basir ve sair ezeli-ebedi-kamil sıfatlarını kula vermekten şirke giriyorsunuz ve böylece şeyhlerinizi İlah yerine koymuş oluyorsunuz!''

Cevaben biz de deriz ki

Allah Tealanın ezeli-ebedi ve sonsuz sıfatlarının içerdiği anlamı ve delalet ettiği mananın kavranılamadığı pek bir aşikar..

Evvela...

''Meded ya Şeyhim!'' deyince benim sesimi sadece birkaç yüz km mesafeden duyması; ne zamandan beri Allah'ın işitme sıfatının tastamam bir kula hamledilmesi anlamına karşılık geldi? Bu iddianıza kargalar bile güler! Allah kainatta semavatta arşta ve ferşte var olan herşeyi zerrelerine kadar bila teşbih bila tekyif sonsuz iradesiyle işitirken;Bir mürşidin sadece bir kulağıyla harikulade bir şekilde bir sesi

[3] https://www.kisa.link/N23q

işitmesi ne zamandan beri Allah'ın kemal sıfatının bir kulda tastamam bir yansıması oldu?

Hem böylelikle Allah sonsuz(ezeli-ebedi) işitme sıfatına had(sınır) koymakla farkından olmadan siz Allah'ı noksanlıkla nitelendirmiş oldunuz! Hem biz demiyor muyuz? Allah Teala'nın dilediği olur dilemediği olmaz diye... Hem biz demiyor muyuz? Allah Teala dilemeden yaprak kıpırdamaz diye...Ama sırf müslümanları tekfir etmek için bu hakikatlere kulak tıkadınız deve kuşlarından tek farkınız olarak başınızı kuma değil pisliğe gömdünüz!

Saniyen...

''Meded ya Şeyhim!'' deyince benim halimi birkaç yüz km mesafeden görmesi ne zamandan beri Allah'ın Basir sıfatının kemal manada kula hamledilmesi manasını taşıdı? Allah kainatta semavatta arşta ve ferşte var olan herşeyi zerrelerine kadar bila teşbih bila tekyif sonsuz iradesiyle görürken;Bir mürşidin sadece bir gözüyle bir şeyi görmesi ne zamandan beri Allah'ın kemal sıfatının bir kula itlak edilmesi manasını taşıdı? Hem böylelikle Allah sonsuz(ezeli-ebedi) görme sıfatına had(sınır) koymakla farkından olmadan siz Allah'ı noksanlıkla nitelendirmiş oldunuz!

TEKFİRCİ ZİHNİYETİ TANIYALIM

Mekke Müşriklerine inen ayetleri şer'i delillerle yaşayan ve Allah dostlarına hürmet gösteren Müslümanlara hamlederler. İbn Ömer رضي الله عنه Harici taifesini aynen bu şekilde tanımlamıştır ve onları mahlukatın en şirreti olarak telakki edip demiştir ki;

Onlar Kafirlere inen ayetleri alıp Müslümanlar üzerine itlak ettiler. [4]

Günümüz selefilik görüşü adı altında Müslümanlar arasına tefrika sokup müteşabih ayetleri dilinden düşürmeyip yine müminleri hedef alan kitle hakkında Allah Rasulu صلي الله عليه و سلم şunları söylemiştir;

إن ما أتخوف عليكم رجل قرأ القرآن حتى إذا رئيت بهجته عليه وكان ردئا للإسلام غيره إلى ماشاء الله فانسلخ منه ونبذه وراء ظهره وسعى على جاره بالسيف ورماه بالشرك، قال قلت يا نبي الله أيهما أولى بالشرك المرمي أم الرامي قال بل الرامي

''Sizin için en fazla korktuğum kimse Kur'an-ı Kerim'i okuyan, Kur'an'ın güzelliği üzerinde görülen ve İslam'ın yardımcısı olan ama Allah'ın dilediği zaman bu kisveden ve zihniyetten sıyrılıp komşusunun üzerine kılıç çekip sen müşriksin diyen kimsedir. (kim daha şirke daha layıktır diye sorulunca) cevaben Efendimiz صلي الله عليه و سلم şirkle itham eden kimseyi şirke daha evla görmüştür. [5]

Rasulullah صلي الله عليه وسلم bu tekfirci zihniyeti öylesine tanıtmıştır ki, hakka tabi olmak isteyenin mütalaa etmesi gereken hadislerden biride budur;

إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّايَاتِ السُّودَ فَالْزَمُوا الأَرْضَ فَلا تُحَرِّكُوا أَيْدِيَكُمْ ، وَلا أَرْجُلَكُمْ ، ثُمَّ يَظْهَرُ قَوْمٌ ضُعَفَاءُ لا يُؤْبَهُ لَهُمْ ، قُلُوبُهُمْ كَزُبَرِ الْحَدِيدِ ، هُمْ أَصْحَابُ الدَّوْلَةِ ، لا يَفُونَ بِعَهْدٍ وَلا مِيثَاقٍ ، يَدْعُونَ إِلَى الْحَقِّ وَلَيْسُوا مِنْ أَهْلِهِ ، أَسْمَاؤُهُمُ الْكُنَى ، وَنِسْبَتُهُمُ الْقُرَى ، وَشُعُورُهُمْ مُرْخَاةٌ كَشُعُورِ النِّسَاءِ ، حَتَّى يَخْتَلِفُوا فِيمَا بَيْنَهُمْ ، ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْحَقَّ مَنْ يَشَاءُ

---

[4] https://www.kisa.link/MXY0

[5] الراوي:حذيفة بن اليمان المحدث:ابن حبان المصدر:صحيح ابن حبان الجزء أو الصفحة:81 حكم المحدث:أخرجه في صحيحه
الراوي:حذيفة بن اليمان المحدث:الألباني المصدر:السلسلة الصحيحة الجزء أو الصفحة:3201 حكم المحدث:حسن
الراوي:حذيفة بن اليمان المحدث:البزار المصدر:البحر الزخار الجزء أو الصفحة:220/7 حكم المحدث:إسناده حسن

رسالة القحطاوية

Eğer Siyah Sancaklıları gördüğünüz zaman yerlerinizde kalın ve sakın kıpırdamayın! Bir zaman sonra birtakım zayıf ve değer görmeyen insanlar zuhur edecek, kalpleri demir parçaları gibi (kaskatı) olacak, ''Dawla'' sahibi olacaklar. Hiçbir ahde ve misaka riayet etmeyecekler. Hakk'a davet ettikleri halden kendileri Hakk ehli olmayacaklardır. İsimleri künyelidir. (Abu Fulan bin Fulan al-Turki,Kurdi,Sivasi,Bağdadi vs.) Saçları kadınların saçlarına benzeyecek, en sonunda ihtilafa düşecekler ve Allah dilediğine hakkı verecek. [6]

İstiğase Hususunda Bilinmesi Gereken Bir Konu

Bazı insanlar kutup veyahut gavs olarak bilinen velilerin kainatı idare ettiğini, bütün insanlardan ve alemlerde haberdar olduğunu istediğini yapma yetkisinin bulunduğunu düşünür ve söyler. Bu fikir yanlıştır, tövbe edilmezse şirke ve küfre girme tehlikesi vardır. Bütün kainatı var eden ve varlığını devam ettiren Allahtır. [7]

Şimdi bu konu hakkında bilinmesi gerekenleri Seyda Muhammed Konyevi قدس الله سره ‘un sohbetlerinden derleyip size nakledeceğiz.

‘’Yine, bazı cahil müridler, konuşmalarında bilmeyerek de olsa hataya düşmektedirler. Örnek olarak; ‘’Benim mürşidim bana rızık gönderdi, bu belayı benim üzerimden kaldırdı, dünya ve ahiret nimetlerini bana verdi’’ gibi sözler sarfetmektedirler.

Bunda her ne kadar fail-i hakiki Allah-u Zülcelal’İ bilip mürşidini bu fiillere vasıta görselerde dediğimiz gibi şeriat zahire hükmettiği için,

---

[6] https://www.kisa.link/MXYn

[7] Kaynaklarıyla Tasavvuf / Doç. Dr. Dilaver Selvi

bütün bunların Allah-ı Zülcelal'den geldiğini, mürşidinin yanlızca vesile olduğunu niyetinde bulundurması ve diliyle zikretmesi en doğrusudur.[8]

Şunu çok iyi bilmeliyiz ki, örnek olarak bir kimsenin: ''Ya Resulallah, Ya Şah-ı Nakşibend, Ya Geylani'' diyerek manen yardım istediği zaman, onlardan müstakil olarak Allah'ın izni olmadan bir şey yapmaları istemesi ve öyle inanması küfürdür.[9]

AKLİ VE NAKLİ DELİLLER IŞIĞINDA VELİLERİN HİMMET SAHİBİ OLMASI

Bu başlıkta iki sorunun cevabını vereceğiz;

Birinci sorumuz; Uzakta olan bir şahsın bizi zahiri sebebler olmaksızın duyması ve görmesi mümkün mü?

İkinci sorumuz; Tayy-ı Mekan Suretiyle bize o veli şahsın yetişmesi mümkünmüdür ?

İlk sorumuzu cevaplayalım;

İbn Teymiyye Mecmuul-Fetava adlı eserinde 3. Cildin 156. Sahifesinde der ki;

''Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat mezhebinin asıllarından birisi evliyaların kerameti olduğunu tasdik etmektir ki Allah onların eliyle birtakım fizik-ötesi/harikulade olaylar izhar ettirir.

---

[8] Hanefi ve Şafii Mezheblerine göre Büyük İslam İlmihali/Seyda Muhammed Konyevi
[9] Hanefi ve Şafii Mezheplerine Göre Asrımız Meselelerine Fetvalar/ Seyda Muhammed Konyevi/ s:522

Bu kerametlerin iki çeşidi vardır. Birincisi birtakım ilimler ve keşiflere muttali olmaktır. İkinci çeşidi ise bir takım harikulade kudret ve tesir sergilemektir. Kehf Suresinde geçen geçmiş ümmetlerdeki olaylar buna misaldir. Bu ümmetin sahabesinde, tabiininde ve diğer devirlerde gözüken kerametlerde dahildir. Kıyamete kadar devam edecektir.''

Yine İbn Teymiyye Mecmuul-Fetava adlı eserinin 11. Cildinin 313. Sahifesinden itibaren şöyle şerheder.[10]

''İlim çeşidinden harikulade kerametlere gelince; Bazen başkalarının duymadığını duyar. Bazen uykudayken veya yakaza halindeyken başkalarının görmediğini görür. Bazen başkalarının bilemeyeceği ilimleri vahyen ve ilhamen bilir. Bunlara misal olarak zaruri ilimler ve sadık feraset gibi çeşitleri örnek verilebilir.

Bunlara müşahede veyahut keşif denir.

Kudret çeşidinden harikulade kerametlere gelince; Buna 'te'sir' de denir. Himmet, sıdk veya galebe etme hususunda da'vet olarak da kabul edilir.

İbn Teymiyye'nin Akidetü'l-Vasitiyye adlı eserine şerh yazan meşhur selefi şeyhi İbn Useymin, İbn Teymiyye'nin kerametleri taksim ederken bunlardan birisinin mukaşefe olduğunu belirtmesine şu misali vermiştir;[11]

(Mukaşefe tarzı kerametlerin bir misali) Hazret-i Ömer'in başına gelen olaydır ki kendisi Cuma günü minberde hutbe verirken, Ya Sariye Dağa

[10] https://www.kisa.link/M8kV
[11] https://www.kisa.link/N2bv (sayfa:304)

Çekil! Diye bağırdı. İnsanlar bu işten taaccüp edip işin hakikatini sorunca, Hazret-i Ömer cevaben;

Keşfinin açıldığını ve Sariye bin Zenim'in ordusuyla beraber köşeye sıkıştırıldığını gördüğünü ve ona Ya Sariye diye seslendiğini anlattı. Sariye de sesi duyup ordusunu muhkem bir tarafa çekti.''

Hazret-i Ömer'in keşfinin açılması ve yüzlerce kilometre uzaktaki bir orduyu görüp müdahele etmesi bir yana yine tekrardan İbn Teymiyye'nin bu bağlamdaki sözlerini aktarmaya devam edelim

الأول: "ما هو من جنس العلم كالمكاشفات"، و"هي من جنس العلم الخارق"، فإذا "كان القلب معموراً بالتقوى انجلت له الأمور وانكشفت" و"كلما قوي الإيمان في القلب قوي انكشاف الأمور له، وعرف حقائقها من بواطلها، وكلما ضعف الإيمان ضعف الكشف"، وهذا النوع من الكرامات له صور "فتارة بأن يسمع العبد ما لا يسمعه غيره، وتارة بأن يرى ما لا يراه غيره يقظة ومناماً، وتارة بأن يعلم ما لا يعلمه غيره وحياً وإلهاماً، أو إنزال علم ضروري، أو فراسة صادقة، ويسمى: كشفاً، ومشاهدات، ومكاشفات، ومخاطبات. فالسماع مخاطبات، والرؤية مشاهدات، والعلم مكاشفة. ويسمى كشفاً، ومكاشفة، أي: كشف له عنه"، "مثل قول عمر في قصة سارية، وإخبار أبي بكر بأن ببطن زوجته أنثى، وإخبار عمر بمن يخرج من ولده فيكون عادلاً، وقصة صاحب موسى في علمه بحال الغلام".

(Keramet bahsini açtıktan sonra)''Keramet çeşitlerinde biride mukaşefedir. Buda harikulade adetleri aşan fizik ötesi olaylardır. Eğer kalp takvayla mamur olur ve ona bazı tecelliler ve inkişaflar zuhur ettirilir. İmanı kuvvetlendikçe keşfi olaylara daha fazla şahit olur. Ve şahit olduğu keşiflerde işlerin hakikat ve batıl taraflarını görür. İman zayıfladıkça keşifde zayıflar. (İman arttıkça) başklarının göremediği duyamadığı şeyleri uyanıkken veya uykudayken görür ve duyar. Ve bazende ilhamen ve vahyen başkalarının bilemediği şeyleri bilir. Bütün bunlara müşahede,keşf, mukaşefe veya muhatabat denir. Misallerine gelince Sariye kıssası, Hazreti Ebu Bekirin (ra) hanımının karnındaki

bebeğin kız olduğunu haber vermesi gibi. Musa as ve Hızır as arasındaki öldürülen çocuk meseleside buna dahildir.''[12]

Şimdi ikinci sorumuzu cevaplayalım ve şu hadis-i şerifi aktaralım;

و عليكم بالدُّلجةِ فإنَّ الأرضَ تُطوى بالليلِ

''Size gece yürüyüşünü tavsiye ederim, zira geceleyin yol dürülür ve katlanır.''

Bir başka hadis-i şerif daha…

اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هذا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ

''Allah'ım seferimizi bize hafif kıl ve yolu bizim için dür ve katla!''

Bu iki hadis-i şeriften anlaşılıyor ki Allah Teala dilerse yolu , mesafeyi tayy eder.

Son olarak şunu da nakledelim;

إنَّ اللهَ زَوى لي الأرضَ . أو قالَ : إن ربِّي زوى لي الأرضَ ، فرأيْتُ مشارقَها ومغاربَها

''Şüphesiz ki Allah benim için yeri dürdü akabinde dünyanın doğusunu da batısını da gördüm.''

Bu rivayetteki زوي kelimesi ve طوي kelimesi eş anlamlıdır.

Şimdi Alllahın tevfikiyle delillerimizi sıralayalım.

[12] *https://www.kisa.link/LH5v*

BİRİNCİ DELİL

حَدَّثَتْنِي مَيْمُونَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَاتَ عِنْدَهَا فِي لَيْلَتِهَا، ثُمَّ قَامَ يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ فَسَمِعَتْهُ يَقُولُ فِي مُتَوَضَّئِهِ: «لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ» ، ثَلَاثًا، «وَنُصِرْتُ وَنُصِرْتُ» ، ثَلَاثًا، قَالَتْ: فَلَمَّا خَرَجَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ بِأَبِي أَنْتَ سَمِعْتُكَ تَقُولُ فِي مُتَوَضَّئِكَ «لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ» ، ثَلَاثًا، «وَنُصِرْتُ نُصِرْتُ» ، ثَلَاثًا، كَأَنَّكَ تُكَلِّمُ إِنْسَانًا فَهَلْ كَانَ مَعَكَ أَحَدٌ؟ قَالَ: «هَذَا رَاجِزُ بَنِي كَعْبٍ يَسْتَصْرِخُنِي، وَيَزْعُمُ أَنَّ قُرَيْشًا أَعَانَتْ عَلَيْهِمْ بَنِي بَكْرٍ» ،

Meymune bint-i Haris رضي الله عنها anlatıyor; Allah Rasulu صلي الله عليه و سلم geceyi Hazret-i Aişe'nin kendi gecesinde geçirdi. Sonra kalktı namaz için abdest almaya başladı. Tam bu esnada abdest aldığı yerde üç kere Yardım olundun! veyahut üç kere Lebbeyk! deyu sesleniverdi. Aişe annemiz, Allah Rasulu abdesthaneden çıkınca kendisine dedi ki; "Ya Rasulallah anam babam sana feda olsun! Duydum ki abdesthanede üç kere lebbeyk veya üç kere yardım olundun diye seslendin. Yanında biri mi vardı ?Allah Rasulu صلي الله. عليه و سلم cevaben dedi ki; "Beni Ka'b kabilesinden bir raciz benden himmet istedi ve Beni Bekr kabilesine Kureyşin saldırdığını iddia etti!" [13]

Hadisten Çıkarılan Netice

İstisrah olarak geçen kelimenin eş anlamlısı istiğasedir. [14]

---

[13] El-Aşir mine'l-Fevaidi min Hadisi'l Mulahhas / Hadis No: 19 / İsnadı Hasendir. Cafer-i Sadık قدس الله روحه ve Yahya bin Süleyman el-Huzai dışında bütün ricali sikadır. Cafer-i Sadık dahi saduktur fakihtir imamdır. Yahya bin Süleyman ise saduktur hataları vaki olmuştur.

[14] https://www.almaany.com/ar/dict/ar-ar/%D8%A7%D8%B3%D8%AA%D8%B5%D8%B1%D8%AE/

İKİNCİ DELİL

عن زيد بن وهب قال خرج عمر بن خطاب ذات يوم الي السوق المدينة فجعل يقول يا عمراه يا لبيكاه قال فسالناه عن خبره فقيل لنا ان عاملا من عماله امر رجلا ان ينزل في واد ينظر كم عمقه فقال الرجل اني اخاف فضربه فنزل فلما خرج كز فمات فنادي يا عمراه فبعث عمر الي الوالي اما لولا اني اخاف ان تكون سنة بعدي لضربت عنقك

Hazreti Ömer رضي الله عنه bir gün Medine-i Münevverenin Çarşısına çıkıp ''Ya Umarah! Ya Lebbeykah! (Buyur! Yetiştim!) demeye başladı.Bizde bu olayın içyüzünü araştırmaya koyulunca bize denildi ki:''Kendisi adına çalışan amillerden birisi bir adama bir nehre girip derinliğini ölçmesini emretti. Adam korktuğunu ifade etmesine rağmen amil/komutan adama vurup zorla nehre soktu.Adam nehirden çıkınca titreyip vefat ettiği esnada ''Ya Ömer Yetiş!" diyordu.[15]

Hadisten Çıkarılan Netice

Hissemiz şudurki Hazreti Ömer رضي الله عنه adamın gıyabında; '' Niçin Allah'tan yardım istemedin, ben beşer halimle seni yüzlerce kilometre uzaktan nasıl duyayım sen hiç mi Fatiha suresinde sadece Allah'tan yardım isteniceğini öğrenemedin!?'' diye arkasından sitem etmemiştir.

Buradaki يا nida harfi olup 'ey' demektir. Ömer kelimesi münada(kendisine sesleninlen nida edilen)dır. Münadadan sonra gelen اه elif-i istiğase derler. Dolayısıyla bu kelimeden çıkarılan mana da Ey Ömer yardım et imdadıma yetiş yardım et olur.

Eğer bu manda değil ise o zaman şu soruyu sorarız.. Hazreti Ömer رضي الله عنه ölüm haberini aldığında يا لَبَّيْكاهُ diye cevap veriyor. Biliriz ki

[15] Müsnedü'l-Faruk/ İbn Kesir/ cild: 2 / Sayfa:263 / İsnadı Ceyyid

lebbeyk emrine amadeyim manasına geliyor. Demekki يا عمراه denmesi Ya Ömer Yetiş! Manasını taşır.

ÜÇÜNCÜ DELİL

سَرَتْ سَرِيَّةٌ عَلَى عَهْدِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى أَرْجُلِهِمْ ، فَأَعْيَا رَجُلٌ مِنْهُمْ فَأَرَادَ أَنْ يُقِيمُوا عَلَيْهِ فَنَادَى : يَا عُمَرَاهُ ، فَمَضَوْا وَتَرَكُوهُ ، فَبَلَغَ ذَلِكَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَكَتَبَ إِلَى أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنِ ابْعَثْ إلى بالرجل فبعث بِهِ إِلَيْهِ فَأَخَذَ قَنَاةً فَجَعَلَ يَضْرِبُهُ بِهَا وَيَقُولُ : يَا لَبَّيْكَاهُ

Hazret-i Ömer zamanında bir seriyye yola çıktı. Mücahitlerden birisi yoruldu ve dinlenmek istedi. Ordu kendisini terkedince Ey Ömer Yetiş! Diye bağırdı. Durum Hazret-i Ömer'e ulaşınca Ebu Musa'ya رضي الله عنه *mektup yazıp seriyye komutanını kendisine göndermesini istedi. Komutan Hazreti Ömerin eline düşünce Hazreti Ömer kendisine (geride bırakılan mücahidi muhatap alarak) Ya Lebbeykah/Buyur Ben Burdayım deyu vurmaya başladı.* [16]

Hadisten/Eserden Çıkarılan Netice ve bir Mülahaza

Günümüz mütesalifleri nidanın ikiye ayrıldıgını nisbi olarak gayb olana seslenen şahsın nidasının iki manaya şamil geldiğini söyler. Bu itirazcıların başını çeken Harranlı Şeyh insanın uzaktaki şahsa seslenmesinden kastın seslenen kişinin nida edilen şahsın suretini kalbinde tasavvur edip onu hayal dünyasında muhatap almaktan ibaret olduğunu belirtir. Bu sözün hakikatı vardır ama istiğaseye itiraz bağlamında değerlendirilmesi hatadır. Zira ikinci rivayette Ya Umarah diyen adamın canının son demlerinde Hazreti Ömerin suretini düşünmesi ve onu muhatap alması ile Ondan medet istemesi arasında bir tercih yapmamız icab ederse ikinci şıkkı seçmemiz akla münasip

---

[16] İmam Şafii / Müsned / Sayfa:317 – Tarihu'l-Medine / İbn Şebbet / Cilt:3 / Sayfa: 28 Hadisin Hükmü: İbn Şebbet Tarikinden hadis sahihtir.

düşecektir çünkü biraz empati yapıp o boğulan adamın yerine kendimizi koysak ve o anı yaşasak boğulma esnasında o sureti düşünüp bu hayali sureti muhatap almak delillik addedilse gerek. O anda yapılacak en uygun iş bir varlıktan yardım almak olacaktır. Hem bu rivaytteki mücahid Ya Umarah derken Hazreti Ömerin suretini kalbe düşürmesinin bir manası yoktur. Niçin geride bırakılan bir adam o sıkıntı halinde sureti kalbe düşürsün ki birisinden yardım istemek varken... ki Hazreti Ömer de kastettiğimiz manayı addederek Ya Lebbeykah/Ben burdayım buyur! Demiştir.

DÖRDÜNCÜ DELİL

يا محمداه يا محمداه صلى عليك الله وملك السماء هذا حسين بالعراء مزمل بالدماء، مقطع الأعضاء، يا محمداه وبناتك سبايا، وذريتك مقتّلة تسفي عليها الصبا

(Kerbela faciasında İmam-ı Hüseyin'in رضي الله عنه şehadeti akabinde Zeyneb annemiz رضي الله عنها Rasulullah'a şöyle haykırmıştır.) Ya Muhammed yetiş! Ya Muhammed yetiş! Allah ve melekler sana salat ediyorlar. İşte! Hüseynin çölde kanlara bulanmış azaları kesilmiş.. Ya Muhammed Yetiş! Kızların esir edilmiş, zürriyetin şehit edilmiş.. bedenlerini çömün kumu örter.. [17]

Şeyh Muhammed Salih el-Muneccid'in İtirazı

Dipnotta adını verdiğimiz mezkur sitede[18] selefi şeyhi bu tarz nidaların (ya Muhammedah, va'Umarah vb.) nudbe manasına tekabül ettiğini söyler ve bu konu bağlamında bir takım deliller sürer. Nudbeden kasıt herhangi elim bir vakıada zarar gören ve elem duyulan nesnenin bir varlıgın nida harfleriyle haykırılmasıdır. Bu rivayette Ya Muhammedah kavlini Ya Muhammed Yetiş deyu tercüme edilmesi de caizdir. Zira

---

[17] İbn Kesir / el-Bidaye ve'n-nihaye / Cilt: 8 / Sayfa: 234
[18] https://www.kisa.link/MXXH

ibareye nudbe veya istiğase tayini alimler arasında dahi ihtilaf konusudur. Misalen İbn Ömer رضي الله عنه ayağı uyuştuğunda Ya Muhammedah demesini Molla Aliyyul Kari istiğase lafzına hamletmiş ve İbn Ömer Peygamberden himmet istemiştir manasını kastetmiştir. İleride açıklaması gelecektir.

BEŞİNCİ DELİL

فقال أهل بيت من مزينة لصاحبهم، وهو بلال بن الحارث: قد هلكنا فاذبح لنا شاة. قال: ليس فيهن شيء. فلم يزالوا به حتى ذبح فسلخ عن عظم أحمر، فنادى: يا محمداه! فأري في المنام أن رسول الله، صلى الله عليه وسلم، أتاه فقال: أبشر بالحياة، إيت عمر فأقرئه مني السلام

(Hazret-i Ömer zamanında yaşanan kıtlık esnasında Müzeyne Kabilesinden bir adama ailesi koyun kesmesini emretti) adamın ismi Bilal bin Haris idi ve koyunların ahı gitmiş vahı kalmış dedi. Ailesi ısrar edince bir koyunu hemen kemseye koyuldu, derisini kemikten ayırınca Ya Muhammed Yetiş! Diye nida etti akabinde geceleyin Rasulullahı صلي الله عليه و سلم rüyasında gördü. Allah Rasulu kendisine dedi ki; "Size hayatı müjdeliyorum! Ömer'e git benden kendisine selam söyle!" [19]

Hadisin Sıhhati

İbn Kesir رحمه الله bu haberi el-Bidaye isimli eserinde zikreder. Bu eserin mukaddimesinde İsrailiyattan dahi haber naklederken Allah'ın izin verdiği ve Kur'an'a ve sünnete muhalif olmayanlarını esetinde naklettiğini söyler ve ihticacın sadece Kur'an ve sünnetle ile ilgili oldugunu ileri sürer. Durum böyleyken mukaddimesinden anlaşılıyor ki bu beşinci rivayet dahi İbn Teymiyye'nin talebesi İbn Kesir nezdinde makbuldur. Çünkü yine bu esrerinde kabir tevessülüne de karşı çıkanlara karşı sundugumuz bir rivayeti eserinde zikreder ve isnadının

[19] İbn Kesir / el-Bidaye ve'n-nihaye / Cilt: 4

bir rivayetine ceyyid-kavi diğer bir senedine de bunun isnadı sahihtir der ve metinle alakalı bir ititazda bulunmaz.

ALTINCI DELİL

وذكر ضمره بن ربيعه، عن ابى شوذب، أن عمال الحجاج كتبوا إليه: أن الخراج قد انكسر، وأن أهل الذمة قد أسلموا ولحقوا بالأمصار، فكتب إلى البصرة وغيرها أن من كان له أصل في قرية فليخرج إليها فخرج الناس فعسكروا، فجعلوا يبكون وينادون: يا محمداه يا محمداه

Haccac'ın elemanları kendisine mektup yazarak; -Haricîlerin tamamı kırılmak üzere, Gayrimüslimler müslüman olup şehirlere yerleştiler. diyince,Haccac da Basra ve diğer şehirlere yazı gönderip şöyle emretti; -Kimin köyde akrabaları varsa onların yanına taşınsın. Bunun üzerine halk dışarı çıkıp kamp düzenindeyken ağlamaya ve nida edip bağırmaya başladılar! - Ya Muhamedah![20]

Mülahaza

Nidanın veyahut gaybteki şahsa seslenmenin iki boyutnun (nudbe ve istiğase) dahi hakikatı vardır. Bu rivayette kalbe ağır basan mana nudbe gibi gözüksede nudbenin de istiğase ile alakalı bir boyutunu zikretmek icab eder. Mesela bu rivayet cihetinden düşünecek olursak ve buradaki Ya Muhammedah ibaresine Yetiş Ya Muhammed değilde nudbe manasını vererek kasdedilen mananın yaşanın olayın vahameti esnasında Rasulullahın yaşadığı musibetleri hatra getirip onun suretini kalbe indirmek maksadıyla yaşanan elemi haykırmak olduğunu farz edecek olursak şu hakikati serd etmek icab eder.

Beşinci rivayete tekrar müracaat edip oradaki nidanın nudbe oldugunu velevki takdir edin. Neticede nudbenin neticesinin Rasulullahı صلي الله عليه و سلم rüyada görmek olduğunu idrak edeceğiz. Zira bu nida

[20] Tarihu’t-Taberi / Cilt: 6 / Sayfa: 381

Rasulullahla nida eden kişi arasında ruhani bir etkileşime ve rabıtaya sebeb olmuştur.

Bu rivayetin mülahazasına geri dönelim. Burada ki nidada mana nudbe bile olsa beşinci hadiste anlaşıldığı üzere nudbenin ruhlar arasında beşinci rivayette olduğu gibi bir irtibata sebeb teşkil edebileceğini de bilmek gerekir. Daha iyi anlayabilmek için İbn Teymiyyenin sözü üzerinden yola çıkalım;

İbn Teymiyye bu tarz nidalardan maksadın isttiğase değil bilakis kalbe düşürülen münadayı tasavvur edip kendisinin muhatap alınması olduğunu söyler. Buna teallukun bih denir. Yani Türkçedeki karşılığı bağlanma.. Hazreti Hasan imam Tırmizinin Şemail-i Muhammediyye adlı eserinde naklettiği üzere Rasulullahın صلي الله عليه و سلم vasıflarını çok iyi anlatan dayısına;

و انا اشتهي ان تصف لي منها شيء فاتعلق به

Yani Türkçesi; "Ey dayıcım bana Rasulullahın suretini siretini anlat ki kalbimde tasavvur ederek kalbimi ona bağlayayım demiştir.'' Bu bağlanma iki cihetten ruhların daha bedenler karşılaşmadan buluşmasına neden olur.

İbn Teymiyye Allah için sevilen bir şahsı kalbte tasavvur etmenin sevilene karşı muhabbetin ziyadeleşeceğini söyler. Bu tasavvur neticesinde ziyadeleşen muhabbet neticesinde ve bu bağlamda nakledeceğimiz iki hadis dahi ruhların daha bedenler karşılaşmadan buluşabileceğine delalet eder.

Sahabenin Allah Rasulune olan şedid sevgisini düşünün. Bu sevgi asla inkar edilemez. Bu aşk insanlar arasında bir çeşit ruhani etkileşime sebeb olur.

رسالة القحطاوية

قل ليلة تاتي علي الا و انا اري فيها خليلي صلي اله عليه و سلم و انس يقول ذلك و تدمع عينيه [21]

Yukarıda arapçasını verdiğimiz haberde Enes bin Malik رضي الله عنه her gece Allah Rasulunu (Sav) gördüğünü ve gözyaşlarına boğulduğunu anlatır. Rüyada Allah Rasulunu (sav) görmek bizzat kendisini görmektir. Zira Allah Rasulu (sav) buyurur ki;

من راني في المنام فسيراني في اليقظة ازو لكانما راني في اليقظة[22]

Kim beni rüyasında görürse uyanıkken de görecektir,veya uyanıkken görmüş gibi olacaktır . Elbette şeytan benim şeklime giremez

Bilmiş oldukki Bir insanı çokça tasavvur edip onun suretini ve siretini düşünmek onu sevmeye sebeb olur. Sevgi kapler arasında köprü kurup, mahbubta kendisini fena eyler ve en sonunda ruhlar biraraya gelir.

Evet, İstiğase bağlamından pek bir uzaklaştık gibi gözükebilir ama durum öyle değil biraz tefekkür bu işin anlaşılmasını sağlar inşallah.

YEDİNCİ DELİL

من طريق أبي بكر بن عَيَّاش قال حدثنا أبو إسحاق عن أبي سعيد قال: كنت أمشي مع ابن عمر فخدرت رجله فجلس فقال له رجل اذكر أحب الناس إليك فقال: يا محمداه، فقام فمشى

İshak bin Ebu Said anlatıyor; Bir defasında İbn Ömer رضي الله عنه ile beraber yürüyoduk, akabinde İbn Ömer'in ayağı uyuştuve oturdu. Birisi de ona en sevdiginin kişiyi zikret deyince İbn Ömer رضي الله عنه Ya

---

[21] Tahricu'l-Müsned / no:13267 / Şuayb el-Arnavuti / İsnadı Buharinin şartlarına göre sahihtir

[22] Sahihu Ebi Davud / no:5023 / Elbani / Sahih

Muhammed Yetiş deyu seslenince krampı geçti ve ayağa kalkıp yürüdü.[23]

Mülahaza

Molla Aliyyul Kari رحمه الله bu hadis hakkında şöyle demektedir; İbn Ömer sevgisini istiğase şeklinde ifade etti. [24] Ya Muhammedâhu İstiğase mi yoksa nudbe mebdup mu bunu anlamak lazım. Arapça ve diğer bütün dillerde ibareden ne kastedildiği cümlenin evvelinde ve sonrasındaki anlatılan olayın bütünlüğüne bakılarak siyak ve sibakına bakılarak belirlenir. İbarenin ne kastedildiği Siyak ve sibak bütünlüğü göz ardı edilerek yapılması bizi mefhumu anlama hususunda semeresi olmayan bir açmaza sürükler. "Ya Muhammed" sözünün yardım istememi yoksa acıdan, yada evladını kaybetmeden sonra söylenen yakınma, ağıt, hasreti ifade eden "Vah Yavrucum" "Vah Muhammedimm" gibi bir manadamı söylendiğini anlamak için Abdullah ibn'ü Ömer (radıyallâhu anhümâ) olayında "Ya Muhammed" söyleyenin yaşadığı olaya ortama siyak sibaka bakmak lazımdır. Abdullah ibn'ü Ömer (radıyallâhu anhümâ)'in Ayağı uyuşmuştu acısı var iken bu sözü söylüyor. "Ya Muhammed" derken yakınma, acısını belirtisi olarak, hasret ifadesi manasında "Vah Muhammedimm" demediği denmeyeceği zekası belli seviyede olanlar için anlaşılacak bir durumdur. Asıl maksadın yardım talep etme manasında olduğu ortadadır.

---

[23] Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyleti /İbn Sünni / sayfa:114

[24] Molla Aliyyü'l Kari Şifa şerhi Şerh-üş Şifa 2. Cild sayfa 41 Daru Kutubül İlmiyye baskı

SEKİZİNCİ DELİL

نقله سبط ابن الجوزي في مرآة الزمان: أنَ المعتصم كان جالسا في مجلس أنسه والكأس في يده ؛ فبلغه أنَ امرأة شريفة في الأسر عند عِلْج من علوج الروم في مدينة عمورية؛ وأنَه لطمها على وجهها يوما فصاحتْ: وامعْتصِماه؛ فقال لها العِلْجُ: مايجيء إليك المعتصم إلاَ على أبلق. فلمَا سمع ذلك اغتم غمَا شديدا

İbnü'l-Cevzi'nin torunu bizlere naklediyor. (Abbasi Halifelerinden) Mu'tasım elinde bardağıyla arkadaşlarıyla beraber bir mecliste oturuyorlardı. Kendisine bir haber ulaştı ve haberde Ehl-i Beyt soyundan bir hanımefendi Amuriyye şehrinde bir Rum kabadayısının elinde esir düşmüştü, Bu külhanbeyi seyyide annenin yüzüne tokat atınca annemiz; ''Ya Mu'tasım Yetiş!'' diye bağırdı! Kabadayı da bu söze binaen dalga geçercesine ''Mu'tasım ancak alaca at üzerinde gelir seni kurtarır.'' Dedi. Haberi alan Halife Mu'tasım öyle bir hüzünlendiki…. [25]

Mülahaza

Apaçık belli oluyor ki burada Seyyide annemiz gayb olan şahsa nida etmiş ve ondan medet ummuştur. Bu kıssa pek bir meşhurdur.

[25] Kitabu Ahbari'd-Düvel ve Asari'l-Evvel fi't-Tarih / Cilt:2 / Sahife:100

İSTİSMAR EDİLEN BİR AYET; “SADECE SENDEN YARDIM İSTERİZ” HANİ SADECE ALLAHTAN YARDIM İSTENECEKTİ ?

Allahım sadece sana ibadet eder sadece senden yardım isteriz deyu müslümanları tekfir eden mütesalif fırka için için şu rivayeti sunacağız;

عبد الله بن أحمد بن حنبل قال سمعت أبي يقول حججت خمس حجج اثنتين راكب وثلاث ماشي أو ثلاث راكب واثنتين ماشي فضللت الطريق في حجة وكنت ماشيا فجعلت أقول يا عباد الله دلوني على الطريق قال فلم أزل أقول ذلك حتى وقفت على الطريق أو كما قال أبي[26]

Ahmed bin Hanbel’in oğlu anlatıyor رحمهما الله özetle anlatmak gerekirse Büyük imam beş kez hac eylemiş bir defasında yolu kaybetmiş. Tek başınayken normal şartlarda sadece Allah’tan yardım istenilmesi icab edecekken Ey Allah’ın kulları yardım edin deyu gaybten yardım istemiş ve yolunu bulana kadar yardım istemeye devam etti.

وعن ابن عباس أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إن لله ملائكة في الأرض سوى الحفظة يكتبون ما يسقط من ورق الشجر، فإذا أصاب أحدكم عرجة بأرض فلاة فليناد: أعينوا عباد الله"

İbni Abbas Radıyallahu Anhumadan rivayet edilen bir Hadis-i Şerifte de Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Şüphesiz ki Allah Teala'nın, hafaza meleklerinin dışında yeryüzünde melekleri vardır ki ağaç yapraklarından düşenleri yazarlar. Sizin birinize çöl arazisinde bir aksaklık isabet ederse, 'Ey Allah'ın kulları! (Bana) yardım edin' diye seslensin." [27]

---

[26] Kaynağımız İmam Beyhaki رحمه الله ın telfi ettiği Şuabu’l-İman adlı eserin 10. Cildinin 141. Sahifesidir. İsnadı ceyyid olarak tayin edilmiştir.

[27] (Heysemi, Mecmauz Zevaid ravileri sikadir 17104) / Molla Aliyyul Kari Hadis hasendir, ve tecrübe edilmiştir. (Şerhu Husnil Hazin s.378)

رسالة القحطاوية

"إِذَا أَضَلَّ أَحَدُكُمْ شَيْئًا أَوْ أَرَادَ أَحَدُكُمْ عَوْنًا وَهُوَ بِأَرْضٍ لَيْسَ بِهَا أَنِيسٌ، فَلْيَقُلْ:"يَا عِبَادَ اللَّهِ أَغِيثُونِي، يَا عِبَادَ اللَّهِ أَغِيثُونِي، فَإِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا لا نَرَاهُمْ"، وَقَدْ جَرَّبَ ذَلِكَ

Utbe ibni Gazvan Radıyallahu Anhdan rivayet edilen bir Hadis-i Şerifte, Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Sizin biriniz bir şey kaybederse yahut yanında arkadaşı bulunmadığı bir yerde yardım dilerse 'Ey Allah'ın kulları bana yardım edin! Ey Allah'ın kulları bana imdat edin!' desin. Çünkü Allah'ın bizim görmediğimiz kulları vardır."

Taberani hadisin sonunda derki ; وَقَدْ جَرَّبَ ذَلِكَ/hadis tecrübe edilmistir.

Bu hadis ile amel edenlerden biri Imam Nevevidir ;

قلت: حكى لي بعض شيوخنا الكبار في العلم أنه افلتت له دابّة أظنُّها بغلة، وكان يَعرفُ هذا الحديث، فقاله؛ فحبسَها الله عليهم في الحال. وكنتُ أنا مرّةً مع جماعة، فانفلتت منها بهيمةٌ وعجزوا عنها، فقلته، فوقفت في الحال بغيرِ سببٍ سوى هذا الكلام.

İmam Nevevi Radıyallahu Anh şöyle demiştir:

"İlimde büyük hisse sahibi olan bazı şeyhlerimiz, içlerinden birinin katırı kaçtığında bu Hadis-i Şerifle amel ederek, Allah'ın kullarından yardım istediklerini ve o anda hayvanlarının bulunduğunu bize nakletmişlerdir.Bir kere benim de aralarında bulunduğum bir cemaatte, hayvan kaçmağa başladı, insanlar onu tutmaktan aciz kalınca ben bu isti'ane'yi (yardım isteme lafzını) söyledim.Benim bu sözümden başka görünen hiçbir sebep ortada yokken hayvan o anda durdu." [28]

---

[28] (İbni Allan, el-Fütuhatü'r-Rabbaniyye, 5/150-151)

İmam Nevevi gibi Şafi'i mezhebinde içtihad mertebesine ulaşmış büyük bir alimin bu beyanı bu Hadis-i Şerifin sağlamlığına ve bununla amel etmenin cevazına (İslam'a uygun olduğuna) açıkça delalet etmektedir.

Molla Aliyyul Kari hadis hakkında şöyle buyuruyor;

المراد بهم الملئكة او المسلمون من الجن او رجال الغيب المستمون بابدال

Allah'ın kullarından murad müslüman cinler, melekler yada ebdal denilen gayb erenleridir.

GAYB ERENLERİNİN VARLIĞININ İSBATI

İbn Hacer el-Askalani رحمه الله demiştir ki;

الابدال وردت في عدة اخبار منها ما يصح و ما لا يصح

''Ebdaller hakkında varid olan haberler arasında sahih olanlarıda sakim olanlarıda mevcuttur.''[29]

Büyük lügat alimi İmam Zebidi رحمه الله ise İbn Hacer'in sözünü nakledip İbn Teymiyye'ye reddiye sadedinde şunları söyler;

و بهذا يظهر بطلان زعم ابن تيمية انه لم يرد لفظ الابدال في خبر صحيح و لا في خبر ضعيف الا في خبر منقطع و ليته نفي الرؤية بل نفي الوجود و كذب في ادعي الورود

''İbn Hacer'in bu sözüyle İbn Teymiyye'nin iddiasının batıl olduğu zahir oluyor. Kendisi kırklar/ebdallarla alakalı ne zayıf ne de sahih hiçbir hadisin bulunmadığını sadece bir tane munkatı hadisin mevcut

---

[29] Feyzu'l-Kadir Şerhu Cami'i's-Sağir c:3 s:170 Daru'l-Ma'rife, Nazmu'l-Mütenasır mine'l-Hadisi'l-Mütevatir s:232 Daru'l-Kütübi'l-İlmiyye

olduğunu söylemiştir. Keşke sadece görmediğini söyleseydi de bu konuda ki hadisi şerifleri inkar etmeseydi…’’ [30]

İmam Suyuti رحمة الله عليه Nüketü’l-Bediat adlı eserinin 240. Sahifesinde dedi ki;

ومِثْلُ ذلكَ بالِغٌ حَدَّ التواترِ المعنويِّ لا محَالةَ بحيثُ يُقْطَعُ بصِحَّةِ وُجُودِ الأبدالِ ضَرُورَةً

’’’Bu gibi haberlerin kesreti (kırklar hakkında) manevi tevatür derecesine çıkmıştır. Buda ebdalların varlığını zaruri kılmakta ve inkar edilmesine mahal vermemektedir.’’ [31]

Ebdaller ile Alakalı Bazı Rivayetler

لن تخلوَ الأرضُ مِن أربعينَ رجُلًا مِثْلَ إبراهيمَ خليلِ الرَّحمنِ فبِهم يُسقَوْنَ وبهم يُنصَرونَ ما مات منهم أحَدٌ إلَّا أبدَل اللهُ مكانَه آخَرَ قال وسمِعْتُ قَتادةَ يقولُ لَسْنا نشُكُّ أنَّ الحَسَنَ منهم

Rasulullah صلي الله عليه و سلم buyurdu ki;

"Yeryüzü asla Halil İbrahim عليه السلام misali kırk kişiden boş kalmaz. Onlar sayesinde suya kavuşur onlar sebebiyle yardım olunursunuz. Herkimi vefat ederse Allah yerine başkasını geçirir." Katade dediki; Biz asla Hasan’ın (Basri) onlardan olduğundan şüphe etmedik. [32]

الأبدالُ في أمتي ثلاثونَ بهم تقومُ الأرضُ ، وبهِم يُمطَرونَ ، وبهم يُنصَرونَ

---

[30] İthafu’s-Sadati’l-Muttakin bi-Şerhi İhya-i Ulumi’d-din c:10 s:324 Daru’l-Kütübi’l-İlmiyye

[31] Nazmu’l-Mütenasır mine’l-Hadisi’l-Mütevatir s:220 Daru’l-Kütübi’l-İlmiyye

[32] El-Haberu’d-Dal Ala Vucudi’l-Kutbi ve’l-Evtadi ve’n-Nücebai ve’l-Ebdal s:23 Daru’l-Beyruti Dimaşk/ Heysemi isnadına hasen demiştir.

´´Ümmetimin ebdalleri otuz kişidir. Bunlar vesilesiyle yeryüzü kaim olur, bunlar sayesinde yağmura kavuşur ve yine bunlar sebebiyle yardıma ulaşırsınız.´´[33]

فيهم الأبدالُ فبهم تُنصَرونَ وبهم تُرزَقونَ

´´Onlar arasında ebdaller vardır, onlar sayesinde yardıma kavuşur ve yine onlar sebebiyle rızıklandırılırsınız.´´[34]

Ebdallerin Sahip Olduğu Kerametler

Görüldüğü üzere ebdallerin varlığı haktır, onlar vesilesiyle rızıklandırılıyor onlar sebebiyle Müslümanlar küffara karşı yardım olunuyor, ve dünya bu zatların sayesinde kaim duruyor. Bu hadis-i şeriflerin delalet ettiği manada Allah'ın bu kullarına vermiş olduğu özel harikulade kerametvari ikramlar söz konusudur. Bu zatlar Allah'ın veli kullarıdır. Veli hadisini nakletmemiz gerekirse;

مَنْ عادى لي وليًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالحرب، وما تَقَرَّبَ إليّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أحبَّ إليَّ مما افترضت عليه، ومايزال عبدي يتقرب إليّ بالنوافل حتى أحبه، فإذا أحببته كنت سمعه الذي يسمع به، وبصرَهُ الذي يبصر به، ويده التي يبطش بها، ورجله التي يمشي بها، وإن سألني لأعطينه ولئن استعاذني لأعيذنه، وما تَرَدَّدْتُ عن شيءٍ أنا فاعله تَرَدُّدِي عن نفس المؤمن يكره الموْتُ وأنا أكره مساءَته

"Allah Teâla Hazretleri şöyle ferman buyurdu:

"Kim benim veli kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim.Kulumu bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni, ona farz kıldığım (aynî veya kifaye) şeyleri eda etmesidir.Kulum bana

[33] A.g.e s:37 Allame Münavi isnadına sahih demiştir.
[34] A.g.e s:46 Allame Münavi isnadına hasen demiştir.

nafile ibadetlerle yaklaşmaya devam eder, sonunda sevgime erer.Onu bir sevdim mi artık ben onun işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli, yürüdüğü ayağı (aklettiği kalbi, konuştuğu dili) olurum.Benden bir şey isteyince onu veririm, benden sığınma talep etti mi onu himayeme alır, korurum.Ben yapacağım bir şeyde, mü'min kulumun ruhunu kabzetmedeki tereddüdüm kadar hiç tereddüte düşmedim: O ölümü sevmez, ben de onun sevmediği şeyi sevmem."[35]

Şimdi bu hadis-i kudsi'den alimler bu velilere harikulade hallerden keramet bağlamında Allah Teala neler ikram etmiş bu konuda neler anlamışlar onları aktaralım;

İmam Suyuti Hazretleri Teyidü'l-Hakikati'l-Aliyye ve Teşyidü't-Tarikü'ş-Şazeliyye adlı eserinde bu hadisi şöyle şerh eder.

''Bu hadiste Allah'ın kulla veya kulun Allah'la bir (ittihad olduğu veya ona hulul ettiğine dair bir mana söz konusu değildir.Bilakis, ''Onun gören gözü, işiten kulağı olurum.'' Sözü, ''Onun Yaratıcısı, rızık vereni olurum ve böylece o benimle var olur ve benimle rızıklanır.'' Manasındadır.Bu anlattığımız aslında yeterli bir cevaptır.Ancak, ''Onun gören gözü, işiten kulağı olurum.'' İfadesiyle asıl anlatılmak istenen şey şudur.Yani kula, Semi' ve basar sıfatlarımla tecelli ederim. Bu tecellimle kulun batını işitmesi ve görmesi kuvvetlenir. Böylece tecelli sayesinde daha önce işitmediği ve görmediği şeyleri işitmeye ve görmeye başlar.Buna misal, duyu organları sağlam olup, içinde eşya bulunan ancak karanlık sebebiyle etrafında bulunanları görmeyen adamın halidir ki şayet ışık yanacak olsa, orada bulunan eşyayı bu ışık sayesinde de görebilecektir.Adamın gerçeği ışık sayesinde gördüğüne dair hiçbir şüphe yoktur.Yine aydınlatan ışık, onunla ittihad etmemiştir. Her ne

---

[35] Buhari Babu'l-Tevazu no:6502

kadar etrafındaki eşyaları ışık sayesinde ışıkla görebilmişsse de ondan bir cüz olmamıştır.''

İbn Kayyım el-Cevziyye Kitabu'r-Ruh kitabının 305. Sayfasında kendisi Allah ile görür Allah ile duyar hadisi için şöyle demektedir.

''Yüce Allah kudsi bu kudsi hadiste, kendisine yaklaşan kuluna olan sevgisinin faydalı olacağını belirtmiştir.Allah kulunu sevince kulağına, gözüne , eline ve ayağına yaklaşır.Artık gözü Allah ile görür, kulağı Allah ile duyar. Onunla tutar onunla yürür.Kalbi eşyaların gerçeklerinin belirdiği saf ayna gibi olur.Firasetinde oldukça az yanılır.Çünkü kul Allah ile varlığa bakınca onu olduğu gibi görür.Allah cc ile işitince onu olduğu gibi görür.Ancak bu gayb bilgisinden sayılmaz.Yüce Allah'ın hakikatlerinin suretlerini görmeye mani olan vesvese, hayal ve batıl izlerden uzak, nurla kaplı, kendine yakının kulunun kalbine attığı hak ile hakikatlerin suretlerini görüp bilir.''

Büyük müfessir ve akaid alimi Fahruddin Er-Razi (ام حسبت ان اصحاب الكهف) ayetinin tefsirinde şöyle diyor.

''Aynı şekilde, kul taatlere devam edince; Allahın onun için bir kulak ve bir göz olurum demekte olduğu makama varır.

Allah'ın celalinin nuru onun için bir kulak olunca yakını ve uzağı işitir. Şu nur onun için bir göz haline gelince yakını ve uzağı görür. Şu nur onun için bir el olunca zorda, kolayda, yakında ve uzakta tasarruf görmeye muktedir olur.''

İbn Teymiyye Gavsların Varlığını ve Tasarruf Sahibi Olduklarını İkrar Ediyor

Ebdaller konusunda İbn Teymiyye'nin bu konuda itirazı olduğunu ve bu konuyla alakalı hadisleri tamamen redettiğini nakletmiştik. Ama ilginç

bir durumdur ki İbn Teymiyye; Mecmu'ul Fetava adlı eserinin 4. Cildinin 379. Sahifesinde Gavsların, kutupların varlığını ikrar edip onların meleklerin yapabileceği işleri yapacağını söylüyor;

أما النفع المتعدي والنفع للخلق وتدبير العالم فقد قالوا : هم تجري أرزاق العباد على أيديهم وينزلون بالعلم والوحي ويحفظون ويمسكون وغير ذلك من أفعال الملائكة . والجواب : أن صالح البشر لهم مثل ذلك وأكثر منه ويكفيك من ذلك شفاعة الشافع المشفع فى المذنبين وشفاعته فى البشر كى يحاسبوا وشفاعته فى أهل الجنة حتى يدخلوا ثم بعد ذلك تقع شفاعة الملائكة . وأين هم من قوله : (وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين)وأين هم من الذين ((يؤثرون على أنفسهم ولو كان بهم خصاصة)) ، وأين هم ممن يدعون إلى الهدى ودين الحق ، ومن سن سنة حسنة ، وأين هم من قوله : (إن من أمتى من يشفع فى أكثر من ربيعة ومضر) ، وأين هم من الأقطاب والأوتاد والأغواث والأبدال والنجباء؟

''Dediler ki: Ademoğlunun alimleri her nekadar benliklerinde türlü zıtlıkları barındırıyor olsa da, bu zatlar daha bir efdaldir.

Dünyada da ahirette nefse ilham ettikleri gibi de zikri ilham ederler.

Bir de şu da hakikat, kendileri mahlukat için kapsamlı bir menfaate sahip olup, alemi tedbir, kulların rızıklarının onların eliyle dağıtılması, meleklere ait hususi fiillere dahil olan vahyin(ilham) ve nice ilimlerin indirilmesi ve bunları koruyup bu ilimlerin gerektirdiği amellere tutunması misal olarak verilebilir.

el-Cevap: Salih bir kimse için bu tarz misaller ve daha fazlası söz konusudur. Şefaatçinin günahkarlara olan şefaati aslında misal olarak sana kafi gelir.

Muhasabe ettikleri gibi beşer için şefaat de buna dahil.

Evvela beşer olan şafi' ehl-i cennete şefaat eder ki, cennete girsinler. Sonra insanlardan sonra meleklerin şefaatine sıra gelir.

Melekler şefaat sıralaması konusunda şu ayetler mevcut iken bu konuda nerede mekanet tutarlar ki;

(Ve biz seni, ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.) Enbiya/107

رسالة القحطاوية

Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık hissetmezler. Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.(Haşr/9)

ve ayriyeten bu konuda nerede mekanet tutarlar, halbuki insanlar insanları hak olan dine ve hidayete ve güzel bir sünnet ihdas edene çağırırlar

Rasulullah (sav)'in şu hadisine bakın yine; ''Ümmetimden bir kimse beni Mudar ve beni Rebia'nın mevcutlarından daha fazla insana şefaat ederler.''

Meleklerin şefaat hususunda mekanetleri insanların salih olanına nisbetle nasıl yer tutarlar ki,

İnsanlar arasında Gavslar, Kutuplar, Evtadlar, Ebdaller ve Nücebalar mevcut iken.?’’

İbn Teymiyye, Gavs, Kutub gibi gayb erenlerinin Cebrail (as) gibi bir takım ilimler indirip birtakım ilahi ilhamlara muttali olduklarını ikrar ediyor. Ayrıca Mikail (as) gibi rızıkların onlar eliyle dağıtılmasının mümkün olduğunu tasdikliyor. Ve nice Meleklerin yaptığı işlerin kendilerinin de yaptığını ve daha fazlasının mümkün olduğunu söylüyor.

İbn Kayyım el-Cevziyye Ölülerin Tasarruf ve Himmetlerinin Devam Ettiğini Söylüyor

فللروح المُطلَقة من أسر البدن وعلائقه وعوائقه من التصرف والقوة والنفاذ والهمة وسرعة الصعود إلى الله والتعلق بالله ما ليس للروح المهينة المحبوسة في علائق البدن وعوائقه.

رسالة القحطاوية

وقد تواترت الرؤيا في أصناف بنى آدم على فعل الأرواح بعد موتها ما لا تقدر على مثله حال اتصالها بالبدن من هزيمة الجيوش الكثيرة بالواحد والاثنين والعدد القليل ونحو ذلك،

وكم قد رُئى النبي ﷺ ومعه أبو بكر وعمر في النوم قد هزمت أرواحهم عساكر الكفر والظلم فإذا بجيوشهم مغلوبة مكسورة مع كثرة عددهم وعددهم وضعف المؤمنين وقلتهم.

ومن العجب أن أرواح المؤمنين المتحابين المتعارفين تتلاقى وبينها أعظم مسافة وأبعدها فتتألم وتتعارف فيعرف بعضها بعضا كأنه جليسه وعشيرة فإذا رآه طابق ذلك ما كان عرفته روحه قال عبد الله بن عمرو ان أرواح المؤمنين تتلاقى على مسيرة يوم وما أرى قبل رؤيته؛ أحدهما صاحبه قط ورفعه بعضهم إلى النبي.

وقال عكرمة ومجاهد: "إذا نام الإنسان فان له سببا يجرى فيه الروح وأصله في الجسد فتبلغ حيث شاء الله ما دام ذاهبا فالإنسان نائم فإذا رجع إلى البدن انتبه الإنسان وكان بمنزلة شعاع الشمس الذي هو ساقط بالأرض فأصله متصل بالشمس".

Bedenin esaretinden, alakasından, engellerinden kurtulan ruhlar için birtakım tasarruflar, kuvvetler, himmetler ve Allah Teala'ya süratle yükeslme vesair kesbeder. Bu özellikler bedende mahbus ruhlar için söz konusu değildir.

Tevatür derecesine çıkmıştır; Ademoğlunun çeşitli mertebelerindeki üyeleri rüyada görmüşlerdir ki, Bu ruhlar öldükten sonra hayattayken yapamayacakları işleri yapmış ve tek başlarına veyahut sadece birkaç ruh nice orduları hezimete uğratmışlardır.

Nice zaman rüyada Rasulullah صلي الله عليه و سلم beraberinde Hazret-i Ebubekir ve Hazret-i Ömer'i bulundurup bu mübarek ervahın küfür askerlerini hezimete uğrattığı görülmüştür.

RABITA

RABITANIN BİDAT OLUP OLMAMASI

Rabıta büsbütün; nass, sahabe hayatı, makbul örften müteşekkildir, ibadet değildir. tarikat eğitiminde kullanılan bir teknik, bir eğitim

aracıdır. İbadet olmadığı için de fıkıh kitaplarında yer verilmemiştir. Ayrıca bazı güzel işlerin ve hikmetli ilimlerin önceki hak dinlerden ve başka milletlerden alınması tehlikeli değildir.

Bidat kavramı dahilinde değer kazanan bir kavram olan Sünnet-i Hasene mefhumuna gelecek olursak bunu şöyle anlayabiliriz. İbn-i Useymin sünnet-i hasene kavramını üç başlık altında inceleyip bu kavramı yani sünnet-i hasene'yi şeriatın cevaz verdiği meşru bir işe vesile olan bir iş olarak tanımlamıştır. [36] Bu bağlamda rabıtada sünnet-i hasene sınıfına dahildir. Zira Rabıta özüyle zikre vesile olmaktadır ve ibadete hazırlamaktadır. Allah Rasulu صلي الله عليه و سلم buyurmuştur ki; *''Kim güzel bir sünnet icad ederse, hem kendisinin hemde amil olanların ecri icad edene verilir.''*

İbn Abidin رحمه الله: Bidatlari vacip, mendub, mekruh ve mübah olmak üzere dörde ayırmış ve bu taksimin herbiri için ayrı ayrı örnekler zikretmiştir.[37] Rabıta fıtri bir ameldir. Hanefi mezhebine göre olsa olsa İbn Kesir'in رحمه الله dediği gibi[38] luğavi manada mübah bir bidat olsa gerektir. Bazı yönlerden birbirine benziyor diye rabıtayı hint kaynaklı göstermek ve yoga gibidir demek yanlıştır. Luğavi manada bid'at demişken şunu da bilmek gerekir. Rasulullah صلي الله عليه و سلم bütün bidatlerin dalalet olduğunu bildirmiştir. Bu şer'i manadaki bidattir. Luğavi manada ki bidat ise; Hazret-i Ömer, teravih namazının cemaatle kılındığını gördüğü zaman ''Bu ne güzel bir bidattir.'' Demesi luğavi bağlamdaki bir bidattir. Bidat bağlamında söylememiz gereken son bir husus da Hadid Suresinin 27. Ayet-i kerimesi'ne bina edilmiştir. Zira bu ayet-i kerime de ruhbanlığın bidat olarak icad edildiği ve hakkıyla bu bidat'e riayet edilmediğinden bahsedilir ama iman eden kimselere bu

---

[36] https://www.kisa.link/MWf1
[37] https://www.kisa.link/MWf9
[38] https://www.kisa.link/MWfc

bidatı sırf Allah rızası için ihdas ettikleri için sevabının ve ecrinin verildiğinden Taberi Tefsirinde bahsedilir. [39]

Peygamber Efendimiz, peygamberliğinden önce diğer Araplar sarık sararlardı. Yahudiler takke ile namaz kılarlardı. Şimdi sarık ve takke Yahudi adeti diyip bunlarla namaz kılmamak dahi olmaz…

Hristiyan rahibeler çarşaf giyiyorlar. Çarşaf Hristiyan rahibelerinden geldiği için giyilmesi caiz olmaz diyebilirmiyiz? Böyle bir kıyas doğru olur mu?

İmam Ahmed bin Hanbel رحمه الله'tan sadece yedi sene sonra tevellüd eden, Ebu Bekir Şibli قدس سره, Ebu Hüseyn Nuri'nin yanına girdi. Nuri قدس سره mescidde itikaf halindeydi. Şibli onu, güzelce toplanmış ve hiçbir azası hareket etmeden sakince oturur vaziyette gördü. Kendisine, ''Bu murakabe şeklini ve sükûnet halini kimden öğrendin?'' diye sordu. Nuri, ona dik dik bakarak dedi ki;

''Bizime evdeki kediden öğrendim. O, bir defasında fareyi avlamak için, sessizce bir taşın üstüne çöküp bütün dikkatiyle ona yöneldi, öyle ki kılı bile kıpırdamıyordu. İşte ben, hedefine yönelmeyi, o kediden öğrendim.''

Bir başka dinin temel ilkesi ve ayırıcı özelliği olmayan güzel ve faydalı şeyleri taklit etmenin dinen bir sakıncası yoktur. Mesela tıp, bilim, ilim, eğitim, teknoloji gibi ortak alanlarda faydalı şeyleri dinimiz almayı yasaklamış değildir; aksine teşvik ve tavsiye etmiştir.

RABITANIN BİR TANIMI: KALBİ BAĞLAMAK VE BU AMELİN KUR'ANDAKİ DELİLİ

[39] https://www.kisa.link/MWfk

رسالة القحطاوية

Aşağıdaki iki ayet-i kerimeyi Elmalılı Hamdi Yazır Hocaefendinin meal-i tercümesiyle beraber okuyup feyizlenelim. Zira bu ayet-i kerimelerde Allah Teala Ashab-ı Kehf'in ve Musa عليه السلام'ın annesinin kalplerini rabtettiğini bizlere açıklıyor.

وَرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا مِنْ دُونِه۪ٓ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَٓا اِذًا شَطَطًا

Biz sana onların kıssalarını doğru olarak naklediyoruz: hakıkat bunlar, bir kaç genç yiğit rablarına iyman ettiler, biz de hidayetlerini artırdık ve kalblerine rabıta verdik (Kehf/14)

وَاَصْبَحَ فُؤٰادُ اُمِّ مُوسٰى فَارِغاًۜ اِنْ كَادَتْ لَتُبْد۪ي بِه۪ لَوْلَٓا اَنْ رَبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ

Musânın anasının gönlü ise bomboş sabahı etti, az daha onu açıverecekti: kalbine râbıta vermese idik eğer iymanlılardan olsun diye (Kasas/10)

Özellikle Nakşibendi/Menzil tarikatı müridlerinin başucu kitabı olan Arifler Yolunun Edepleri isimli kitapta rabıta ile alakalı şöyle bir tarif vardır.

''Rabıta, müridin kamil mürşidini hayal ederek kalbini onun kalbine bağlamasıdır…''

Rabıta da zaten, kelime olarak ''bir şeyi diğerine bağlamak, sabitleştirmek, bir işin üzerinde durmak, iki şey arasındaki ilgi, bağ ve alaka'' demektir. Rabt kökünden gelmektedir. Bir kimsenin suretini ve siretini düşünerek kalbi bağlamakta bir çeşit rabıtadır. Mesela;

أَتَعَلَّقُ بِهِ، مِنْهَا شَيْئًا وَأَنَا أَشْتَهِي أَنْ تَصِفَ لِي

Hazreti Hasan (Radıyallahu anh)'ın Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'ı çok iyi tarif eden dayısı (Resûlullah sallallahu aleyhi ve

sellem'in Hazreti Hatice (radıyallâhu anhâ)'den üvey oğlu olan) Hazreti Hasan radıyallahu anh Hind b. Ebî Hâle'ye:

"Bana Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'ın vasıflarını anlat ki; onu hayalimde canlandırayım ve kalbimi ona bağlıyayım". [40]

Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şemailini ve özelliklerini öğrenmek istemesi konumuz açısından oldukça önemlidir. Buradaki maksat onu hayalinde canlandırmasından başka bir şey değildir.

SALİHLERİ DÜŞÜNMEK KONUSUNDA İBN TEYMİYYE'NİN BİR GÖRÜŞÜ

İbn Teymiyye'nin risalelerinin cem' edildiği Mecmu'ul-Fetava adlı kitabın 10. Cildinin 608. Sahifesini açalım; Burada İbn Teymiyye Allah için sevilen bir şahsın direk Allah sevgisine vesile olduğundan bahseder ve bu sevilen mahbubun kalbte tasavvur edilmesinin, hem mahbuba karşı hemde kendisi için sevilen Allah'a karşı muhabbetin ziyadeleşeceğinden söz eder.

İbn Teymiyye'nin bu kaynakta verilen tavsiyesine binaen Allah'ın sevgili kulunu kalbimizde tasavvur etsek, kendisiyle haşır neşir olsak bu bizim ruhumuz için çok fayda sağlar.. Mesela Salihleri zikrettikçe rahmet iner.. Onların yüzüne bakınca da Allah hatırlanır. Birebir yüzlerini göremesek bile gıyablarında hayal haznemizde onların suretini ve siretini hayal etmek; Salihleri zikretmenin neticesi olan rahmeti celbettiği gibi yüzlerini düşünmekte kalbi zikre geçirir. Bir taşta iki kuş... Bakalım bir taşta iki kuş nasıl vuruluyormuş..

[40] İbnu'l-Esir, Üsdü'l Gabe No 5404, 4/619, Tirmizi, eş-Şemilü'l Muhammediyye, 1/26 Beyhaki Delailü'n Nübüvve 1/285

İbn Teymiyye'nin söylediği gibi bir peygamberi veyahut veliyi kalpte tasavvur etmek, veliyi sevmeye cezbeder. Bir kişinin başkasını çok sevmesiyle iki şey hasıl olur.

1. 'Mine'l-qalbi ile'l-qalbi sebila/Kalpten kalbe yol vardır.' sözünün hakikati.
2. Bedenler buluşmadan ruhlar buluşur.

Bu iki hasılatı özetle ispatlayalım inşallah.

1.RABITA KALPTEN KALBE YOL İNŞA EDER

Mesela bir anneyi düşünelim, oğlu bir cephede cihat ediyor ve şehit düşüyor. Tam şehit düştüğü sırada, evinde huzurlu bir şekilde oğluna patik ören anasının kalbi hiçbir sebeb yokken vaveyla ediyor ve anası 'Ah! Oğlumun başına bir şey geldi!' diyor.

İşte bu hakikatin sırrı o yüreği yanan ananın o sözlerinin batınında gizli!

Bu ananın kalbi; daha kendisinin kulağına haberi gelmemişken, gözü o yavrusunun şehit düştüğünü bile görememişken, çok uzak mesafelerde oğlunun başına gelen o elim hadiseyi nasıl hissetti?

2.BEDENLER BULUŞMADAN RUHLAR BULUŞUR

Günümüzdeki Arap dünyasında rabıta kelimesi; cemiyette veya sanal alemde topluluk, dernek, birlik gibi manalar taşır.

Nasıl ki dünyanın dört bir tarafındaki müslümanlar daha birbirlerini görmeden ve karşılaşmadan görülmeyen enerjik ve teknolojik hat ve bağlar sayesinde forum, facebook gibi sanal bir ortamda bir araya gelip sanal da olsa birliktelik kurup ve iletişim sağlıyorlarsa;

Tasavvuftaki rabıta da hakeza müminler arasında böyle bir bağ sağlar.

Böylece tasavvuf ehli müslümanlar bunun gibi bir manevi bağ sayesinde bedenleri buluşmadan ruhları bir araya gelir.

Teknolojik gelişmelerin neredeyse bir çoğu tasavvuf ilminin semereleri olan hakikatleri ispat etmeye an be an devam ediyor.

İlk paragrafta anlatılan sanal birlikteliğe nasıl rabıta deniyor ve bu sanal rabıta da insan zihninin bir ürünü olarak kabul ediliyorsa aynı şekilde manevi ve ruhani birlikteliğin tasavvuftaki adı olan rabıtanın inkar edilmesi sadece aklın tenakuzu ve iflasıdır.

Sahabenin Allah Rasulu aşkı böyleydi. Bu sevgi asla inkar edilemez. Bu aşk insanlar arasında bir çeşit ruhani etkileşime sebeb olur.

سمعتُ أنسًا يقولُ قَلَّ ليلَةٌ تَأْتِي عَلَيَّ إلَّا وأنا أرَى فيها خلِيلِي صلَّى اللهُ عليه وسلَّم وأنسٌ يقولُ ذلِكَ وتدْمَعُ عيناهُ

Yukarıda arapçasını verdiğimiz haberde Enes bin Malik رضي الله عنه her gece Allah Rasulunu (Sav) gördüğünü ve gözyaşlarına boğulduğunu anlatır.[41] Rüyada Allah Rasulunu (sav) görmek bizzat kendisini görmektir. Zira Allah Rasulu (sav) buyurur ki;

مَن رَآنِي في المَنامِ فَسَيَرانِي في اليَقَظَةِ، أوْ لَكَأنَّما رَآنِي في اليَقَظَةِ، لا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطانُ بي

Kim beni rüyasında görürse uyanıkken de görecektir,veya uyanıkken görmüş gibi olacaktır . Elbette şeytan benim şeklime giremez[42]

---

[41] *الراوي:المثنى بن سعيد المحدث:الهيثمي المصدر:مجمع الزوائد الجزء أو الصفحة:185/7 حكم المحدث:رجاله رجال الصحيح*

[42] *الراوي:أبو هريرة المحدث:مسلم المصدر:صحيح مسلم الجزء أو الصفحة:2266 حكم المحدث:[صحيح].*

رسالة القحطاوية

Bilmiş oldukki Bir insanı çokça tasavvur edip onun suretini ve siretini düşünmek onu sevmeye sebeb olur. Sevgi kapler arasında köprü kurup, mahbubta kendisini fena eyler ve en sonunda ruhlar biraraya gelir..

İbn Kayyım'ın adı geçen eserinin 90. Sahifesinden itibaren okumaya başlayalım;

Cemil bin Mamer el-Uzri dedi ki:

Gündüzlerim şiddetli bir sevgiye tutularak gölgelendi

Her gece uykumda ruhum onun ruhuyla buluşuverdi

Eğer denirseki Bir kişi uykusunda yaşayan birini görür onunla konuşur ama olurya aralarında çok uzak mesafeler olur. Ve görülen hayattaki şahsın ruhuda uykusundan uyanmış ve ruhu da cesedindedir nasıl olur da iki (hayattaki) ruh kavuşur ?

Denir ki; Bu ya rüyadan mesul meleğin rüya gören kişiye göstermiş olduğu bir meseldir ya da nefsin meşguliyetinin rüyasında ki tezahürüdür.

Habib bin Evs'in şiirindeki gibi..

Ama bazen de olur ki iki ruh arasında mütenasiplik ziyade olur ve iki ruhun birbiriyle alakası çoğalır. Böylece her iki ruhta birbirilerinin konuşmalarını havadislerini -velevki biri diğerinin konuşmasını hissedemesede- hissediverir.

İnsanlar böyle acaipliklere çokça şahit olmuştur. Bunları anlatmada ki maksadımız diri ruhların dahi rüyada buluşabilmelerinin tıpkı diri ruhun ölmüş olanın ruhuyla buluşabilmesi gibi mümkün olmasıdır.

Bu hakikate delalet eden iki hadis-i şerif:

Birincisi (iki tarikten); Allah Rasulu (sav) buyuruyor ki;

إنَّ أرْواحَ المؤمنينَ لَتَلتَقيانِ على مَسيرةِ يومٍ ولَيلةٍ، وما رَأى واحدٌ منهما صاحبَه.

''Müminlerin ruhları sahipleri birbirlerini daha görmemişken bir günlük mesafede buluşurlar.''[43]

رأيت في المنامِ أنِّي أسجدُ على جبهةِ رسولِ اللهِ صلَّى اللهُ عليهِ وسلمَ فأخبرتُ بذلك رسولَ اللهِ صلَّى اللهُ عليهِ وسلمَ فقال إن الروحَ لَتلقى الروحَ وفي روايةٍ اجلسْ واسجدْ واصنعْ كما رأيتَ وأقنعَ رسولُ اللهِ صلَّى اللهُ عليهِ وسلمَ هكذا قال عفانُ برأسِه إلى الخلفِ فوضعَ جبهتَه على جبهةِ النبيِّ صلَّى اللهُ عليهِ وسلمَ

İmare bin Hüzeyme bin Sabit ra şöyle anlatıyor. (iki tarikten)

Babam Huzeyme bir keresinde sanki Rasulullah sav'in alnı üzerine secde ettiğini görmüş, bunu Rasulullah sav'e anlatmıştı.

Bunun üzerine Rasulullah sav ''Ruh ruha kavuşur.'' Buyurmak suretiyle mübarek başını eğerek ona rüyada gördüğü gibi yapmasını emretti. Babam da arka tarafından Rasulullah sav'in alnı üzerine secde yaptı.[44]

SALİHLERİ HATIRLAMAK VE ZİKRETMEK RAHMET İNDİRİR

---

[43] الراوي:عبدالله بن عمرو المحدث:أحمد شاكر المصدر:مسند أحمد الجزء أو الصفحة:12/12 حكم المحدث:إسناده صحيح

[44] الراوي:خزيمة بن ثابت المحدث:الألباني المصدر:السلسلة الصحيحة الجزء أو الصفحة:780/7 حكم المحدث:إسناده صحيح

İbnu's-Salah Hadis Usulü Mukaddimesinin 428. Sahifesinde bu sözün geçtiği şu menkıbeyi nakleder;

من أقرب الوجوه في إصلاح النية فيه: ما روينا عن أبي عمرو إسماعيل بن نجيد، أنه سأل أبا جعفر أحمد بن حمدان، وكانا عبدين صالحين فقال له : بأي نية أكتب الحديث؟ فقال : ألستم تروون أن عند ذكر الصالحين تنزل الرحمة ؟ قال : نعم . قال : فرسول الله رأس الصالحين.

''Babam Ebu Amr, Ebu Cafer'e hangi niyetle hadisi yazayım diye sordu. Ebu Cafer (rahimehullah): ''Siz bilmezmisiniz ki Salihler zikredilince rahmet iner?''. Ebu Amr evet diyince, Ebu Cafer :''Allah Rasulu (ص) Salihlerin reisidir.'' Dedi.

İbn Teymiyye mezkur eserde [45] diyor ilmin lezzetinden bahsettikten sonra; ''Ayrıca insan Salihleri ve Peygamberleride hatırlayıp zikredince lezzet bulur, sırf bu yüzden denmiştir ki; Salihler zikredilince rahmet iner.''

ALLAH DOSTLARININ YÜZLERİNE BAKMAK ALLAH'I HATIRLATIR

أولياءُ اللهِ تعالى ، الذينَ إذا رُؤُوا ذُكِرَ اللهُ تعالى

Elbani'nin sahih dediği hadis-i şerif bize öğretiyor ki, Allah'ın dostları öyle kimselerdir ki görülünce Allah hatırlanır. [46]

Kafasının Gözüyle bakma fırsatını kaçıran gönlünün gözüyle baksa fena mı olur ?

---

[45] https://www.kisa.link/Mf01 (s:269)

[46] *الراوي:عبدالله بن عباس المحدث:الألباني المصدر:صحيح الجامع الجزء أو الصفحة:2587 حكم المحدث:صحيح*

Şurası akıllı ve insaflı bilinebilecek bir şeydir ki, bir veliyi kafa gözüyle görmek, kişiye Allah'ı hatırlatıyorsa, gönül gözüyle yani hayali olarak görmesi de Allah (cc) zikrettirir.

Hatta kafa gözüyle görememesini bununla telafi eder.

ALLAH DOSTLARINI DÜŞÜNMEK İNSANI OLGUNLAŞTIRIR

İnsan sadece gördüğünden değil, hayaline aldığı şeylerden de etkilenir. Gönlün hayal hazinesine aldığı herşey, vücutta kendine has bir etki yapar. Bu etki sadece yüzde değil, hayal edilen şeyin cinsine ve etki alanına göre vücudun değişik yerlerinde etksini gösterir. Mesela ekşi bir eriği yenirken gören veya onu hayalinde düşünen bir kimsenin damaklarında ekşi bir tat oluşur. Hayalde şekillenen erik beyni etkiler ve beyin bu etkiyi damağa ulaştırır sonra damak eriğin tabiatına uygun bir sıvı salgılar.Can düşmanını düşünen bir kimsenin intikam hırsı ile damarları kabarır, vücudu gerilir, burnu şişer ve yüzü kızarır. Ciddi olarak ölüyü, ölümü, kabir azabını ve cehennem ateşini düşünen kimsenin kalbi titrer, yüzü sararır. Gözleri buğulanır ve iştahı kaçar.

HAYVANLARDAKİ DEĞİŞİM!

Hazreti Musa, Hazreti Şuaybın damadıdır. Hz. Musa, ailesiyle birlikte Hz. Şuaybtan ayrılmak isteyince, H. Şuaybın kızı babasından kendisine geçmliklerini sağlayacak kadar koyun vermesini istedi. Hz. Şuayb'ta, içinde bulundukları sene içinde yavrulayacak koyunların değişik renkte olanlarını kendilerine vereceğini söyledi. Bütün koyunları güzel siyah bir renge sahipti. Bunun üzerine Hz Musa (as) koyunların farklı renkte yavru doğurmasını temin için, koyunların su içeceği su göletinin üzerine değişik renkte hayalet şekiller dikti. Koyunlar, onları görünce korktular, gördükleri şekli heyecanla süzmeye ve etrafında dolaşmaya başladılar.

Bu heyecan sırasında dikkatin toplandığı renk ve şekil, karınlarındaki yavruya yansıdı; bir koyun hariç, diğer bütün koyunlar alacak renkte yavru doğurdu.[47]

Sürekli seyredilen bir resim ve şekil, hayvanların üzerinde böyle bir etkiye ve değişime sebep olursa, insanın gözü ve gönlüyle sürekli seyredip hayal ettiği resimlerden, şekillerden, şahıs ve görüntülerden nasıl etkileneceğini düşünmelidir.

Yukarıda nakledilen olaylar, dikkatle takip edilen bir görüntünün fıtrata yaptığı etkiye bir örnek olmakla birlikte, onların rabıtayla da bir irtibat yönü vardır.

MÜRŞİDDEN FEYİZ VE NUR ALMA

Ebu Inebe el-Havlani (Radıyallahu nah)'dan rivayet edilen: bir hadisi şerifte şöyle buyruluyor:

إنَّ للهِ آنيةً من أهلِ الأرضِ ، و آنيةُ ربِّكم قلوبُ عبادِه الصالحين ، و أحبُّها إليه ألينُها و أرَقُّها

"Şüphesiz Allahın, yer ehlinden bir takım (nur ve feyiz) kapları vardır. Rabbinizin kapları, Salih kullarının kalpleridir.

---

[47] İbn Kesir el-Bidaye vennihaye 2/19-20, Taberi, Camiul Beyan 18/237-238, İbn Asakir Tarihu Medineti dımaşk

***Kalplerin Allah’a en sevgilisi ise, en yumuşak ve en merhametli olanlarıdır.”*[48]**

Mürşid-i Kamil, Allah Teala'nın yeryüzünde dostu ve halifesi olarak bu ilahi nuru ve feyizi taşıyan bir kalp sahibidir. Mürşid bu işte, güneşin aydınlığını yansıtan bir ayna görevi yapar. Kalbe inen ilahi nuru, feyzi ve sevgiyi, kendisine bağlanan kalbe yansıtır.

Süfyan bin Uyeyne رحمة الله عليه demiştir ki;

الْفِكْرَةُ نُورٌ يَدْخُلُ قَلْبَكَ

‘’Düşünmek kalbe giren bir nurdur.’’

Mehmed Zahid Kotku قدس الله سره bu konu ile alakalı buyuruyor ki;

''Demir yakmaz ama demiri ateşe koy, demir ateşle hemhal ola ola öyle bir an gelir, demir de yakar hale gelir. Dolayısıyla nur sahibi, nurlu, feyizili bir insan ile hemhal ola ola bu nur öteki insana geçer.''

AKŞAM NAMAZINDAN SONRA YAPILAN RABITA'NIN HÜKMÜ

Yine İbn Teymiyye İktiza adlı eserinin ikinci cildinin 319. Sahifesinde söylemiş olduğu sözler günümüz ehl-i tasavvufunun yapmış olduğu rabıtayı anımsatır;[49] Her ne kadar yazmış olduğu konunun muhtevası bizleri muhalif bir nitelik teşkil etsede …

---

[48] الراوي:أبو عنبة الخولاني المحدث:الألباني المصدر:السلسلة الصحيحة الجزء أو الصفحة:1691 حكم المحدث:إسناده قوي

[49] https://www.kisa.link/MeZc

رسالة القحطاوية

قوله : (يا محمد يا نبي الله) هذا وأمثاله نداء ، يطلب به استحضار المنادى في القلب ، فيخاطب المشهود بالقلب ، كما يقول المصلي السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته) والإنسان يفعل مثل هذا كثيرا ، يخاطب من يتصوره في نفسه وإن لم يكن في الخارج من يسمع الخطاب

Bir insan (Peygamberinin vefatından sonra ondan uzaktayken) Ya Muhammed, Ya Nebiyullah demesinden kasıt, nasıl ki namaz kılan şahıs Es-Selamu Aleyke Ey Nebi dediği gibi kendisine nida edilen şahsı kalbte tasavvur etmek ve kendisiyle kavlen muhatap olmaktır. İnsan bunu çokça yapar, kendi nefsinde tasavvur ettiği şahısla muhatap olur ve dışarıdan hiçbir kimse bu hitabı da duymaz.

NİMET VE MUSİBET ESNASINDA RABITA

Allah dostları başına nimet geldiği zaman bunu kendi nefsinden bilme sadat-ı kiram'ın duası ve bereketine bağla, musibet geldiği zaman bunu yine sadatların duasını bağla deyip bu sözlerini gayb erenleri denen kırkların varlığına bağlarlar.

Sorulursa, bir veli benim ne halde olduğumu nereden görecek ve bilecekki bu bağlamda halimin ıslahı için bana dua etsin. Veyahut bir ihtiyaç içimde olduğunu görsün de benim için Allah'a dua etsin?

Bu soru için kifayetli cevabımız Gayb Erenleri mevzusunda mevcuttur. Oraya müracaat edile..

رسالة القحطاوية

رسالة القحطاوية

رسالة القحطاوية